

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I ОК 8/08
23.01.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду - Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Зорана Таталовића, Горана Чавлине, Слободана Рашића и Драгана Јоцића, чланова већа, са саветником Небојшом Павловићем, записничарем, у кривичном предмету оптуженог Миленка Сремца и др., због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Специјалног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, оптуженог АА, оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО и ПП, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду - Посебног одељења, К. П. бр. 8/06 од 26.10.2007. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству оптуженог ЗЗ, његовог браниоца, адвоката ЗА, оптуженог ИИ, његовог браниоца, адвоката ИА оптуженог АА, његових бранилаца, адвоката АА1 и АА2, оптуженог КК, његовог браниоца, адвоката КА, оптуженог ЖЖ, његовог браниоца, адвоката ЖА, оптуженог ЈЈ, његовог браниоца, адвоката ЈА, оптуженог ВВ, његовог браниоца, адвоката ВА, као и адвоката ВА1 - по заменичком пуномоћју, оптуженог ОО, његовог браниоца, адвоката ОА, оптуженог ЊЊ, браниоца оптуженог ББ, адвоката БА а по заменичком пуномоћју адвоката БА1, браниоца оптужених ГГ и ДД, адвоката ДА по заменичком пуномоћју адвоката ДА1 и браниоца оптужених ЉЉ и ПП, адвоката ПА, који оптужену ПП брани по заменичком пуномоћју адвоката ПА1, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, оптуженог ЛЛ, његовог браниоца, адвоката ЛА и оптужене ПП, дана 23.01.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ жалби оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЉЉ, ЊЊ и ОО и то у погледу одлуке о казни а по службеној дужности у погледу изречене мере безбедности - одузимање предмета, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Београду - Посебног одељења, К. П. бр. 8/06 од 26.10.2007. године, тако што Врховни суд, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, за које су оглашени кривим том пресудом, ОСУЂУЈЕ:

- оптуженог ВВ, на казну затвора у трајању од 5-пет година, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 09.04.2008. године до правоснажности пресуде;

- оптуженог ГГ, на казну затвора у трајању од 4-четири године и 6-шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 24.02.2006. до 26.10.2007. године;

- оптуженог ЋЋ, на казну затвора у трајању од 2-две године и 3-три месеца, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 08.03.2006. до 14.07.2006. године;

- оптуженог ББ, на казну затвора у трајању од 1-једне године и 3-три месеца, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 24.02. до 01.12.2006. године;

- оптуженог ЕЕ, на казну затвора у трајању од 1-једне године, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 22.03. до 01.12.2006. године;

- оптуженог ЖЖ, на казну затвора у трајању од 3-три године, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 06.03.2006. до 26.10.2007. године;
- оптуженог ЗЗ, на казну затвора у трајању од 2-две године, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 06.03. до 19.04.2006. године;
- оптуженог ИИ, на казну затвора у трајању од 3-три године, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 16.03.2006. до 26.10.2007. године;
- оптуженог ЈЈ, на казну затвора у трајању од 1-једне године и 6-шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 04.04. до 08.05.2006. године;
- оптуженог КК, на казну затвора у трајању од 1-једне године и 3-три месеца, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 03.04 до 24.05.2006. године;
- оптуженог ЉЉ, на казну затвора у трајању од 1-једне године и 3-три месеца, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 22.05.2006. до 17.07.2007. године;
- оптуженог ЊЊ, на казну затвора у трајању од 1-једне године, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 16.03. до 09.05.2006. године;
- оптуженог ОО, на казну затвора у трајању од 1-једне године, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 16.03. до 20.04.2006. године;

па на основу члана 350. став 4. Кривичног законика:

- од оптуженог ЋЋ, одузима путничко возило марке „ћћ“, регистарски број ћћ1, власништво оптуженог;
- од оптуженог ЗЗ, одузима путничко возило марке „зз“, регистарски број зз1, власништво оптуженог;
- од оптуженог КК, одузима путничко возило марке „кк“ рег. бр. кк1, власништво РР;
- од оптуженог ЛЛ, одузима путничко возило марке „лл“, регистарски број лл1, власништво оптуженог;
- од оптуженог НН, одузима путничко возило „нн“, регистарски број нн1, власништво СС;
- од оптуженог ЊЊ, одузима путничко возило марке „њњ“, регистарски број њњ1, власништво ТТ;
- од оптуженог ОО, одузима путничко возило марке „оо“ регистарски број оо1, власништво ЋЋ;
- од оптуженог АА, одузима путничко возило марке „аа“, регистарски број аа1, власништво УУ;

- од оптужених ГГ, ББ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ОО, НН, ЊЊ, АА и ДД, одузима мобилне телефоне наведене у потврдама о одузетим предметима, који се налазе у списима предмета,

док се у осталом делу жалбе ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЉЉ, ЊЊ и ОО и у целости жалбе Специјалног тужиоца Округног јавног тужилаштва у Београду, оптуженог АА и бранилаца оптужених ЛЛ, ММ, НН, ПП и ДД, ОДБИЈАЈУ као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Округног суда у Београду - Посебног одељења, К. П. бр. 8/06 од 26.10.2007. године:

- оптужени ВВ, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од пет година и шест месеци;

- оптужени ГГ, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од четири године и девет месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 24.02.2006. до 26.10.2007. године;

- оптужени ЋЋ, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 08.03.2006. до 14.07.2006. године;

- оптужени ББ, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 24.02. до 01.12.2006. године;

- оптужени ЕЕ, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 22.03. до 01.12.2006. године;

- оптужени ЖЖ, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 06.03. до 26.10.2007 године;

- оптужени ЗЗ, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 06.03. до 19.04.2006. године;

- оптужени ИИ, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 16.03.2006. до 26.10.2007.

од 22.03. до 23.04.2000. године.

Том пресудом је још одлучено, да на име имовинске користи коју су прибавили извршењем кривичних дела оптужени плате новчане износе и то:

- оптужени ВВ, износ од 8.500 евра;
- оптужени ГГ, износ од 7.400 евра;
- оптужени ЋЋ, износ од 300 евра;
- оптужени ЕЕ, износ од 300 евра;
- оптужени ЖЖ, износ од 1.050 евра;
- оптужени ЗЗ, износ од 980 евра;
- оптужени ИИ, износ од 1.800 евра;
- оптужени ЛЛ, износ од 200 евра;
- оптужени ЉЉ, износ од 400 евра;
- оптужени ММ, износ од 800 евра;
- оптужени ОО и АА, износе од по 960 евра;
- оптужени НН, износ од 380 евра;
- оптужени ЊЊ, износ од 170 евра;
- оптужени ЈЈ и КК, износе од по 420 евра,

све у динарској противвредности на дан исплате, у корист буџета Републике Србије, у року од 15 дана од правоснажности пресуде под претњом извршења.

На основу члана 87. став 1. и 2. КЗ, оптуженима је изречена и мера безбедности – одузимање предмета и то:

- од оптуженог ЋЋ, путничко возило марке „ћћ“ регистарски број ћћ1, власништво оптуженог;
- од оптуженог ЗЗ, путничко возило марке „зз“, регистарски број зз1, власништво оптуженог;
- од оптуженог КК, путничко возило марке „кк“, регистарски број кк1, власништво РР;
- од оптуженог ЛЛ, путничко возило „лл“, регистарски број лл1, власништво оптуженог;
- од оптуженог НН, путничко возило марке „нн“ регистарски број нн1, власништво СС;
- од оптуженог ЊЊ, путничко возило марке „њњ“ регистарски број њњ, власништво ТТ;
- од оптуженог ОО, путничко возило марке „оо“ регистарски број оо1, власништво ЋЋ;
- од оптуженог АА, путничко возило марке „аа“ регистарски број аа1, власништво УУ;

- од оптужених ГГ, ББ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ОО, НН, ЊЊ, АА и ДД, мобилни телефони наведени у потврдама о привремено одузетим предметима, које се налазе у списима предмета.

Пресудом је одлучено да оптужени плате трошкова кривичног поступка, чију ће висину суд утврдити посебним решењем, а да се оштећени малолетни ОАА, малолетни ОББ и малолетни ОВВ, упуте на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

На основу члана 355. тачка 3. Законика о кривичном поступку, оптужени ПП и ДД, ослобођени су од оптужбе, да су починили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ, те је одлучено да трошкови кривичног поступка у овом делу, падају на терет буџетских средстава суда.

Против означене пресуде Округног суда у Београду – Посебног одељења, жалбе су изјавили:

- Специјални тужилац Округног јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе преиначи првостепену пресуду, тако што ће оптужене ВВ и ГГ, огласити кривим и утврдити им казне за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346. став 1. КЗ а окривљене ЋЋ, ББ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО и АА, за извршено кривично дело злочиначко удруживање из члана 346. став 2. КЗ, као и да се окривљенима за извршено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 1. као и окривљенима који су наведено кривично дело извршили у помагању у вези са чланом 35. КЗ, утврде строже казне затвора у оквиру законом предвиђеног минимума и максимума, а потом свим оптуженима изрекну строже казне затвора;

- бранилац оптуженог ВВ, адвокат ВА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни и одузимању имовинске користи, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе укине побијану пресуду у односу на оптуженог ВВ и предмет у том делу врати првостепеном суду на поновно суђење, или да пресуду у односу на оптуженог ВВ преиначи у смислу жалбених навода те оптуженог осуди на казну затвора у краћем временском трајању и утврди да нема основа за одузимање имовинске користи од овог оптуженог, или пак да изрекне одузимање имовинске користи у мањем новчаном износу, с тим што је бранилац још захтевао да заједно са оптуженим ВВ, буде обавештен о седници већа жалбеног суда у смислу члана 375. став 1. и 2. ЗКП;

- бранилац оптужених ГГ и ДД, адвокат ДА1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе пресуду укине или преиначи у смислу жалбених навода, с тим што је бранилац у жалби још захтевао да буде обавештен о седници већа жалбеног суда;

- бранилац оптуженог ЋЋ, адвокат ЋА1, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе преиначи првостепену пресуду у односу на оптуженог ЋЋ, тако што ће оптуженог блаже казнити;

- оптужени ББ, побијајући пресуду као неправилну и незакониту, са предлогом да Врховни суд пресуду преиначи или укине у смислу жалбених навода;

- бранилац оптуженог ББ, адвокат БА1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе преиначи првостепену пресуду, тако што ће оптуженог ББ огласити кривим само за кривично дело под тачком 20, првог става изреке пресуде, те за исто изрекне блажу казну, или првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, с тим што је бранилац у изјављеној жалби захтевао да буде обавештен о седници већа у смислу члана 375. ЗКП;

- бранилац оптуженог ЕЕ, адвокат ЕА1, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе преиначи првостепену пресуду, тако што ће оптуженог ЕЕ осудити на блажу казну и то испод законског минимума;

- бранилац оптуженог ЖЖ, адвокат ЖА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о казни, одузимању имовинске користи и трошкова кривичног поступка, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе преиначи првостепену пресуду, тако што ће оптуженог ЖЖ ослободити од оптужбе или изрећи блажу казну, или тако што ће укинути првостепену пресуду и предмет вратити првостепену суду на поновно суђење, с тим што је у изјављеној жалби бранилац још захтевао да заједно са оптуженим буде обавештен о седници већа;

- бранилац оптуженог ЗЗ, адвокат ЗА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд укине првостепену пресуду и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, или да пресуду преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће оптуженог ЗЗ осудити на блажу казну и ослободити га за прибављену имовинску корист, с тим што је бранилац у изјављеној жалби још захтевао да он и оптужени буду обавештени о седници већа жалбеног суда;

- бранилац оптуженог ИИ, адвокат ИА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о обавези исплате имовинске користи, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе преиначи првостепену пресуду тако што ће оптуженог ИИ ослободити од оптужбе, или да пресуду укине и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, с тим што је још бранилац у изјављеној жалби захтевао да заједно са оптуженим буде обавештен о седници већа жалбеног суда;

- бранилац оптуженог ЈЈ, адвокат ЈА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи и мери безбедности, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, с тим што је бранилац у изјављеној жалби још захтевао да заједно са оптуженим буде обавештен о седници већа у смислу члана 375. ЗКП;

- бранилац оптуженог КК, адвокат КА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, или да пресуду преиначи тако што ће оптуженог КК ослободити од оптужбе, с тим што је бранилац у изјављеној жалби захтевао да заједно са оптуженим буде обавештен о седници већа жалбеног суда;

- бранилац оптуженог ЛЛ, адвокат ЛА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе преиначи првостепену пресуду, тако што ће оптуженог ЛЛ ослободити од оптужбе, с тим што је бранилац у изјављеној жалби још захтевао да заједно са оптуженим, буде обавештен о седници већа жалбеног суда;

- бранилац оптуженог ЉЉ, адвокат ПА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе преиначи побијану пресуду, тако што ће оптуженог ЉЉ ослободити од оптужбе, или да пресуду укине и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, с тим што је бранилац захтевао да буде обавештен о седници већа жалбеног суда;

- бранилац оптуженог ММ, адвокат МА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, или да пресуду преиначи и оптуженог ММ ослободи од оптужбе или да му казну ублажи;

- бранилац оптуженог НН, адвокат НА, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе преиначи првостепену пресуду тако што ће оптуженог НН ослободити од оптужбе, или да оптуженог НН, осуди на блажу казну;

- бранилац оптуженог ЊЊ, адвокат ЊА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и мери безбедности, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, или да пресуду преиначи у смислу жалбених навода;

- бранилац оптуженог ОО, адвокат ОА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, или да пресуду преиначи у односу на оптуженог ОО, тако што ће му изрећи блажу кривичну санкцију;

- оптужени АА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању предмета, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, или да пресуду преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће га осудити на блажу казну, као и у погледу одлуке о изреченој мери безбедности, тако што ће одлучити да нема места изрицању такве мере безбедности и возило марке „аа“ вратити власнику УУ, с тим што је оптужени још захтевао да заједно са браниоцем буде обавештен о седници већа жалбеног суда;

- бранилац оптужене ПП, адвокат ПА1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе у односу на оптужену ПП укине побијану пресуду и предмет врати у том делу првостепену суду на поновно суђење или да пресуду преиначи тако што ће оптужену ПП ослободити од оптужбе, с тим што је још бранилац у изјављеној жалби захтевао да заједно са оптуженом буде обавештен о седници већа у смислу члана 375. ЗКП.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж. о.к. бр. 9/08 од 10.11.2008. године, предложио Врховном суду да уважи као основану жалбу Специјалног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду а да одбије као неосноване жалбе оптуженог АА, оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО и ПП.

Пошто је поступљено у смислу члана 375. ЗКП, Врховни суд је одржао седницу већа у присуству оптуженог ЗЗ, његовог браниоца адвоката ЗА, оптуженог ИИ, његовог браниоца, адвоката ИА, оптуженог АА, његовог браниоца, адвоката АА1, као и адвоката АА2, оптуженог КК, његовог браниоца, адвоката КА, оптуженог ЖЖ, његовог браниоца, адвоката ЖА, оптуженог ЈЈ, његовог браниоца, адвоката ЈА, оптуженог ВВ, његовог браниоца, адвоката ВА, као и адвоката ВА1 а по заменичком пуномоћју, оптуженог ОО, његовог браниоца, адвоката ОА, оптуженог ЊЊ, браниоца оптуженог ББ, адвоката БА а по заменичком пуномоћју адвоката БА1, браниоца оптужених ГГ и ДД, адвоката ДА, а по заменичком пуномоћју адвоката ДА1 и браниоца оптуженог ЉЉ, адвоката ПА, који по заменичком пуномоћју адвоката ПА1, брани оптужену ПП, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, оптуженог ЛЛ, његовог браниоца, адвоката ЛА и оптужене ПП, на којој седници је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама, предлога Републичког јавног тужиоца из цитираног поднеска и објашњења датих на седници, нашао:

У првостепену поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка а ни повреде кривичног закона, на које жалбени суд пази по службеној дужности у смислу члана 380. ЗКП.

Самим тим, неосновани су и жалбени наводи браниоца оптуженог ММ, којима оспорава првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП, указивањем да је суд поступао по оптужници коју је погрешно третирао као измењену с обзиром да се ради о новој оптужници јер по оцени овога суда, насупрот жалбеним наводима, првостепена пресуда није

реди с новом оптужницом, јер по одлуци овога суда, насупрот жалбеним наводима, првостепени суд није повредио прописе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца. Наиме, с обзиром на саму садржину подигнуте оптужнице Специјалног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду Ктс. број 4/06 од 12.07.2006. године, очигледно је, да је дана 09.10.2007. године, та оптужница измењена тако што је само чињенично прецизирана, па се не може прихватити необразложени став из жалбе да је у питању нова оптужница, пошто се извршеним изменама није ништа променило у погледу истоветности основних догађаја, што је јасно с обзиром и на то да је образложење оптужнице, остало идентично.

Не могу се прихватити ни жалбени наводи браниоца оптуженог ЉЉ, којима оспорава првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП, указивањем да пресудом није решен предмет оптужбе зато што није одлучено о кривичном делу из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ, које је оптуженом ЉЉ стављено на терет у подигнутој оптужници. Такви жалбени наводи су неосновани, јер је првостепени суд у побијаној пресуди одлучио и о том кривичном делу из оптужнице, тако што је, сходно законским овлашћењима из члана 351. став 2. ЗКП, по којима суд није везан за правну квалификацију дела, наведене противправне радње оптуженог ЉЉ, за које је оптужен, правно квалификовао као радњу кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, које кривично дело у ставу 3. када се врши у оквиру организоване групе, као што је то случај у овом догађају у себи конзумира кривично дело злочиначко удруживање из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ, тако да је стога, насупрот наводима у изјављеној жалби браниоца оптуженог ЉЉ, у потпуности решен предмет оптужбе, с обзиром да се у противправним радњама оптуженог ЉЉ, које су му стављене на терет и за које је оглашен кривим, стичу обележја једног кривичног дела и то из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, па код таквог стања ствари, насупрот наводима у изјављеној жалби, није било места ослобађању оптуженог ЉЉ од оптужбе за кривично дело из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ.

Такође, неосновано се жалбама бранилаца оптужених ЈЛ, ИИ, ЖЖ и ЈЈ, оспорава првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП, јер се по оцени овога суда, пресуда не заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП пресуда не може заснивати.

Наиме, насупрот поменути жалбеним наводима, на транскриптима снимљених телефонских разговора, може се заснивати пресуда, јер је снимање извршено законито у складу са одредбама из члана 504-љ и члана 232. ЗКП, пошто је снимање обављено по наредбама истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду, јер су у тој фази поступка постојали основи сумње да се припрема односно чини кривично дело са елементима организованог криминала и то кривично дело трговине људима, па су у тој фази поступка на основу цитираних прописа и постојали законски основи да се одобри мера прислушкивања телефонских разговора, а то што је предузете радње оптужених, суд приликом доношења пресуде касније квалификовао по примени блажег кривичног закона, као кривично дело кријумчарење људи, насупрот жалбеним наводима, ничим не доводи у питање валидност наведених доказа – снимљених телефонских разговора, у смислу члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП.

Осим тога, из датог образложења произилази да се првостепена пресуда не заснива на записнику о препознавању оптуженог ЈЛ од стране малолетног лица држављанина Албаније, који доказ првостепени суд није посебно ценио, па су самим тим неосновани жалбени наводи његовог браниоца, којима оспорава првостепену пресуду указивањем да се на таквом доказу – препознавању, не може заснивати пресуда, у односу на овог оптуженог.

Неосновани су и жалбени наводи оптуженог АА и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ДД, ББ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, ЊЊ, ОО и ПП, којима оспоравају првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер по оцени овога суда, противно жалбеним наводима, пресуда је јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих поуздано произлази да су оптужени починили кривична дела за која су оглашени кривим. Такође, из наведених разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичних дела и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбране оптужених, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда. Стога се у жалбама неосновано истиче супротно а сасвим је друго питање да ли су ове чињенице правилно утврђене, што је питање чињеничног стања а не овог жалбеног основа.

Осим тога, насупрот жалбеним наводима, у изреци првостепене пресуде јасно и прецизно су описане противправне радње и улога оптужених, а у којим противправним радњама се стичу обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, за које су оглашени кривим. Наиме, у изреци побијане пресуде на страни 6 описано је деловање

организоване криминалне групе а поред тога у изреци пресуде описане су и противправне радње оптужених, које се у суштини састоје у организованом омогућавању недозвољеног прелаза преко државне границе, боравка и транзита страним држављанима, па то што нису у вези сваког случаја наведени лични подаци страних држављана, који током поступка и нису могли бити тачно утврђени, пресуду не чини неразумљивом, с обзиром да изричито цитирање личних података сваког страног држављанина није нужно, свакако када се има у виду да је поуздано утврђено да су у питању страни држављани, што је битно битно обележје наведеног кривичног дела како је и наведено у изреци првостепене пресуде под тачкама 3, 4, 9, 10, 14, 18, 19, 20, 21. и 24., у којим деловима нису цитирани лични подаци страних држављана, о чему пресуда у погледу наведених околности, по оцени овога суда, насупротив жалбеним наводима, садржи довољне и јасне разлоге, па и у образложењу у делу где је првостепени суд дао разлоге у вези изнетих чињеница.

Насупрот жалбеним наводима браниоца оптуженог ВВ, како из изреке тако и образложења првостепене пресуде, поуздано произлази да је оптужени ВВ организатор криминалне групе заједно са оптуженим ГГ, о чему је првостепени суд дао детаљне разлоге које у свему прихвата и Врховни суд, тако да у том погледу у побијаној пресуди нема нејасноћа и противречности, а то што се посебно у жалби потенцира да оптужени ВВ, није био у контакту са већином оптужених, сасвим је разумљиво, с обзиром на улогу оптуженог ВВ, која јасно произлази из самих његових предузетих радњи као организатора за које је оглашен кривим, а која улога је очигледно доминантна, па с обзиром на његову улогу и статус у оквиру организоване групе, насупротив наводима у изјављеној жалби његовог браниоца сасвим је разумљиво што је оптужени ВВ, претежно комуницирао са оптуженим ГГ и ЂЂ као најближим и најпоузданијим члановима организоване групе који су даље предузимали предвиђене радње а не и са свим осталим оптуженима. Осим тога, оптужени ВВ, био је недоступан суду и није саслушан пред судом, те му је суђено у одсуству, тако да није ни могла да се оцењује одбрана оптуженог ВВ, па су самим тим неосновани жалбени наводи његовог браниоца, којима указује да у побијаној пресуди нису дати разлози о одбрани оптуженог ВВ. Ово из разлога што завршна реч његовог браниоца на главном претресу, насупротив наводима у изјављеној жалби, не третира се и не оцењује као одбрана оптуженог, па се самим тим завршна реч браниоца и не може оцењивати као одбрана оптуженог, већ се наводи из завршне речи браниоца само имају у виду приликом доношења пресуде а што је првостепени суд очигледно и имао у виду приликом доношења побијане пресуде.

По оцени овога суда, насупротив жалбеним наводима браниоца оптуженог ДД, то што је овај оптужени ослобођен од оптужбе да је починио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ а оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у помагању у вези са чланом 35. КЗ, пресуду не чини неразумљивом, нити у том погледу постоје контрадикторни разлози, јер је првостепени суд у побијаној пресуди утврдио чињенично стање из кога произлази да нема доказа да је оптужени ДД припадао организованој криминалној групи, али из кога произлази да је оптужени ДД, починио радње у којима се стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. и у вези члана 35. КЗ, тако да ту нема ничег контрадикторног. Правилно је првостепени суд закључио да је оптужени ДД, иако није био члан криминалне групе, знао и био свестан да је у питању био недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи од стране организоване групе, што је јасно с обзиром да је поуздано утврђено да је оптужени ДД, знао да по наведеном основу новац пристиже из иностранства, те да је новац који је подизао у банци, касније предавао не само оптуженом ГГ, као свом пријатељу, већ и оптуженом ВВ а такође пристигле евре је замењивао и за куне и исте слао у __, ОГГ, а за који новац је свакако знао да представља накнаду за активности у вези недозвољеног прелаза државне границе и кријумчарење људи, тако да наведене радње представљају радњу помагања извршења наведеног кривичног дела, како је то првостепени суд правилно закључио.

Насупрот жалбеним наводима браниоца оптужене ПП, првостепена пресуда садржи разлоге о виности ове оптужене, пошто је у побијаној пресуди утврђено да је оптужена ПП, знала и била свесна да својим предузетим радњама помаже у извршењу кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи, а што је јасно с обзиром на снимљене телефонске разговоре међу којима је и снимљени телефонски разговор између оптуженог ГГ једног од организатора групе и оптужене ПП из којег очигледно произлази да је оптужена ПП знала да се у оквиру организоване групе врши кријумчарење људи, те да је у том циљу и обавила тај телефонски разговор са оптуженим ГГ дана 20.02.2006. године. Самим тим радње које је оптужена ПП предузела дана 23.02.2006. године, а за које је оглашена кривом у побијаној пресуди, нису предузете након извршеног кривичног дела, како се то неосновано истиче у жалби, већ у циљу помагања ради извршења предметног кривичног дела, посебно када се има у виду сама природа и континуирана делатност као обележје извршења предметног кривичног дела.

Напокон, неосновани су и жалбени наводи браниоца оптуженог ВВ, којима оспорава првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 304. став 2. ЗКП, јер је по оцени овога суда, правилно и законито је оптуженом ВВ суђено у одсуству, пошто је

оптужени ВВ био недоступан суду и државним органима а очигледно су с обзиром на саму тежину кривичних дела за која је оптужен, постојали важни разлози за суђење у одсуству.

По оцени овога суда, неосновани су жалбени наводи оптуженог АА, опт. ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ДД, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, АА и ПП, којима оспоравају првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд правилно и свестрано ценећи изведене доказе и одбране оптужених, поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари и наведено образложење у првостепеној пресуди у свему прихвата овај суд и на исто упућује.

У изјављеним жалбама се и не указује на постојање неке чињенице, околности или пак доказа који нису били цењени од стране првостепеног суда а који би довели у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ се износи сопствена оцена изведених доказа и одбрана оптужених, што је све првостепени суд имао у виду и по налажењу овога суда правилно оценио и за своје закључке дао јасне, логичне и у свему прихватљиве разлоге.

Наиме, да су оптужени ВВ, ГГ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, АА, ББ, ДД и ПП, умишљајно починили радње описане у изреци побијане пресуде, поуздано произлази из садржине изведених доказа наведених на странама 63. и 64. побијане пресуде и изнетих одбрана оптужених у делу који је прихватио првостепени суд, а што се све међусобно надопуњује и потврђује, због чега су и жалбени наводи којима се оспорава првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, неосновани.

По оцени овога суда, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање када је нашао да је оптужени ИИ, починио радње описане у изреци побијане пресуде, јер то поуздано произлази из садржине бројних снимљених телефонских разговора у којима је учествовао сам оптужени ИИ, даље, из одбране оптуженог ЈЈ, при којој је категорички остао и приликом суочења са оптуженим ИИ, а такође и из саме одбране оптуженог ИИ, коју је дао у преткривичном поступку, па су стога жалбени наводи његовог браниоца, у суштини засновани на измењеној одбрани оптуженог ИИ, у којој је негирао да је учествовао у догађајима за које се терети, оцењени као неосновани.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца оптуженог ЛЛ, којима оспорава утврђено чињенично стање у побијаној пресуди, указивањем да је суд требало да верује у одбрану коју је изнео оптужени ЛЛ, а у којој је негирао извршење радњи које су му стављене на терет, јер по оцени овога суда, насупрот жалбеним наводима, из садржине снимљених телефонских разговора између оптуженог ЛЛ и ЋЋ, који су коментарисани у образложењу пресуде, као и садржине исказа сведока очевидаца - полицајца ОДД и ОЂЂ, те и потврда о привремено одузетим предметима - мобилног телефона и путничког возила, којим је вршен превоз, поуздано произлази да је оптужени ЛЛ, починио радње описане у изреци првостепене пресуде.

По оцени овога суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање и у погледу идентитета и учешћа оптуженог ММ у радњама извршења кривичног дела описаним у изреци првостепене пресуде под тачкама 18. и 22-24. изреке те да се не ради о неком другом лицу како се то истиче у жалби његовог браниоца. Да је у питању оптужени ММ а не неко друго лице, поуздано произлази најпре из одбране оптуженог ЛЛ у којој је изнео да је оптужени ММ, његов кум, кога је на тај начин и идентификовао, а потом и из других изведених доказа, међу којима су и исказ сведока ОЕЕ као и снимљени телефонски разговори, тако да су идентитет и учешће у радњама извршења кривичног дела од стране оптуженог ММ и по налажењу Врховног суда, поуздано доказани.

Правилно су утврђене и одлучне чињенице у погледу околности да су оптужени ВВ и ГГ, у новембру месецу 2005. године, организовали криминалну групу са циљем да ради стицања добити, у дужем временском периоду, по унапред одређеним задацима и улогама, у међународним размерама, врше кривична дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, а да су припадници те криминалне групе били оптужени ЋЋ, ББ, ЕЕ, ЖЖ, оптужени ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО и АА. Такав закључак јасно произлази из самих њихових предузетих радњи које су описане у изреци првостепене пресуде, при чему је с обзиром на предузете радње оптужених ВВ и ГГ, очигледно да су они били организатори најважнијих активности које су биле предузете у циљу недозвољеног преласка државне границе, боравка и транспорта страних држављана, да су по њиховом налогу ангажовани и други чланови криминалне групе, а напослетку и да су њима предавани износи новца који су уплаћивани у Албанији, што поуздано упућује на закључак да су они у том циљу и

створили организовану криминалну групу чији су припадници били остали оптужени који су већ наведени, а који су такође с обзиром на њихове предузете радње описане у изреци првостепене пресуде, односно с обзиром на начин и околности под којима су предузимали те радње, очигледно били свесни да као чланови припадају организованој криминалној групи у којој ради стицања добити, учествују у омогућавању недозвољеног преласка државне границе, бораваку и транзитну, страних држављана. Стога су жалбени наводи оптуженог АА, оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ДД, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО, којима оспоравају таква чињенична утврђења у првостепеној пресуди, у суштини засновани на изнетим одбранама оптужених у којима су негирали да су припадали криминалној групи те да уопште нису ни знали да постоји таква криминална група, оцењени као неосновани, као што су неосновани и жалбени наводи засновани на ставу да из саме садржине изведених доказа не произлази да је у питању била организована криминална група, односно да не произлази да су оптужени ВВ и ГГ, били организатори а остали оптужени чланови те групе.

У овом делу треба указати да сви чланови криминалне групе нису ни морали бити упознати са целим поступком илегалног пребацивања, будући да су имали етапне улоге, али су сви имали сазнања да се ради о организованом илегалном пребацивању страних држављана уз новчану накнаду, тако да су њиховим појединачним радњама остваривали општи циљ криминалне групе.

Да су у питању били страни држављани, иако нису означени њихови лични подаци, како је наведено у изреци првостепене пресуде под тачкама 3, 4, 9, 10, 14, 18, 19, 20, 21. и 24, а што је битно обележје наведеног кривичног дела, првостепени суд правилно утврђује, с обзиром на садржину снимљених телефонских разговора, што је наведено на странама 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98. и 99. у побијаној пресуди, самих одбрана оптужених које је прихватио првостепени суд, садржине из исказа сведока оштећених, што је наведено на странама 68, 69, 70. и 71. у побијаној пресуди као и извештаја о пријему новца из иностранства. Из наведених доказа и дела одбрана оптужених јасно произлази да су оптужени били свесни тога да су у питању страни држављани, те да предузимају радње, у циљу да се страним држављанима омогући недозвољен прелаз државне границе односно недозвољен боравак и транзит, пошто начин вршења тих радњи и околности под којима се чине такве радње, упућују на напред изнети закључак, како правилно утврђује првостепени суд, па су стога супротни жалбени наводи оптуженог АА, оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ГГ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЉЉ, НН, ЊЊ и ОО, оцењени као неосновани.

По оцени овога суда, насупрот жалбеним наводима браниоца оптуженог ДД, првостепени суд правилно утврђује да је оптужени ДД, починио радње описане у изреци првостепене пресуде, те да је при том био свестан да помажући оптуженом ГГ, помаже и организованој криминалној групи у активностима око омогућавања страним држављанима да недозвољено пређу државну границу, што је јасно, када се има у виду да је оптужени ДД, износе новца предавао не само оптуженом ГГ, већ и оптуженом ВВ а и извесном ОГГ из ___.

Такође, по оцени овога суда, првостепени суд правилно утврђује да је оптужена ПП, са умишљајем помогла ЉЉ да у оквиру организоване криминалне групе, омогући страним држављанима недозвољен прелазак преко државне границе, што је јасно с обзиром на њене предузете радње које се односе на предају новца оптуженом ГГ по налогу оптуженог ЉЉ као и с обзиром да из обављених телефонских разговора између оптужене ПП и оптуженог ГГ, јасно произлази да је оптужена ПП, знала да је у питању омогућавање недозвољеног преласка државне границе страним држављанима.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене, по оцени овога суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правној оцени дела и правном квалификацијом из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, правилно је примењен закон у односу на оптужене ВВ, ГГ, ЋЋ, ББ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО и АА, а правном квалификацијом из члана 350. став 3. у вези става 2. и у вези члана 35. КЗ у односу на оптужене ПП и ДД, јер се у радњама оптужених стичу објективна и субјективна обележја кривичних дела за која су оглашени кривим, па су стога жалбени наводи оптуженог АА и браниоца оптужених ВВ, ГГ, ДД, ББ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ПП, којима оспоравају првостепену пресуду због повреде кривичног закона, засновани на ставу да је пресуда донета уз битне повреде кривичног поступка и уз погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оцењени као неосновани.

По оцени овога суда, неосновани су жалбени наводи Специјалног тужиоца Округног јавног тужилаштва у Београду, којима оспорава првостепену пресуду због повреде кривичног закона, указивањем да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, погрешно применио кривични закон, када је оптужене ВВ, ГГ, ЋЋ, ББ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО и АА, огласио

кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, а не и због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. КЗ и то оптужене ВВ и ГГ, као организаторе криминалне групе, по ставу 1. наведеног члана а остале оптужене, као припаднике организоване групе, по ставу 2. наведеног члана, те у вези са тим још и указивањем да кривично дело злочиначко удруживање у конкретном случају егзистира самостално и не може бити конзумирано кривичним делом недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ.

Такви жалбени наводи Специјалног тужиоца Округног јавног тужилаштва у Београду су неосновани, јер је у конкретном случају, с обзиром на утврђено чињенично стање у побијаној пресуди, очигледно, да је криминална група била организована и деловала искључиво у циљу омогућавања недозвољеног преласка државне границе, боравка и транзита страним држављанима, а не и за вршење неких других кривичних дела, те да је у конкретном случају то што су противправне радње извршене од стране организоване групе, управо битно обележје квалификованог облика кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ. Стога правилно првостепени суд код правне квалификације закључује да организовање и припадање криминалној групи у конкретном случају не може да представља и обележје другог кривичног дела, односно кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. КЗ, већ само квалификовани облик кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ.

С обзиром, да из изреке првостепене пресуде јасно произлази да су оптужени који су оглашени кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, учествовали у омогућавању недозвољеног преласка границе, боравку и транзиту кроз СЦГ, страним држављанима а да би себи прибавили имовинску корист, а што се јасно види из изреке и то тачке 3. (оптужени ГГ, ЖЖ, оптужени 33 и ВВ а у питању су четири држављана __ије), тачка 4. (оптужени ГГ и ВВ а у питању су три __ска држављана), тачка 9. (оптужени ЋЋ, ВВ, ЕЕ и ЋЋ а у питању су четири држављана __ије), тачка 10. (оптужени ИИ, ЈЈ, КК, ЋЋ, ЕЕ и ВВ а у питању су четири држављана __ије), тачка 14. (оптужени ЋЋ, ЕЕ и ВВ а у питању су четири држављана __ије), тачка 18. (оптужени ИИ, ЉЉ, ГГ, ММ, ББ, ЋЋ и ВВ а у питању су четири држављана __ије), тачка 19. (оптужени ВВ, ГГ, ЋЋ, ББ, ЛЛ и ЋЋ а у питању су четири држављана __ије), тачка 20. (оптужени ЋЋ, ВВ и ББ а у питању су два __ка држављана), тачка 21. (оптужени ЖЖ, ВВ, 33 а у питању су шест држављана __ије), тачка 24. (оптужени НН, ЊЊ, ММ, ОО и АА а у питању су осам држављана __ије), као и с обзиром да су оптужени због свих радњи у изреци пресуде оглашени кривим само због једног а не више кривичних дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, те да из осталих тачака у изреци првостепене пресуде, које се односе на напред наведене оптужене, иако у њима није наведено да су у питању страни држављани, јасно произлази да су оптужени и у наведеним догађајима деловали у циљу илегалног транспорта и пребацивања људи што управо указује на висок степен организованог деловања, то су неосновани жалбени наводи оптуженог АА и бранилаца оптужених ГГ, ББ, ЖЖ, ИИ, ЈЈ, КК, ЉЉ, НН и ЊЊ, којима оспоравају првостепену пресуду због повреде кривичног закона, указивањем да повреда кривичног закона постоји зато што су оптужени оглашени кривим због кривичног дела недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ иако у свим тачкама у изреци првостепене пресуде, не егзистира да су у питању страни држављани.

Жалбени наводи бранилаца оптужених ВВ и ЖЖ, којима оспоравају првостепену пресуду због повреде кривичног закона, указивањем да је с обзиром на време извршења дела, примењен закон који се није могао применити и то члан 350. став 3. у вези става 2. КЗ, оцењени су као неосновани, јер насупрот жалбеним наводима, по оцени овога суда, у конкретном случају обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, за које су оптужени оглашени кривим, садржана су и у време извршења кривичног дела представљала су обележја кривичног дела трговина људима из члана 111-б. став 2. у вези става 1. КЗ РС, па је закон који је важио у време извршења кривичног дела, по запрењеној казни строжи, тако да је у конкретном случају примењена правилна правна квалификација, по принципу примене блажег закона.

У време доношења првостепене пресуде, оптужени ВВ, коме је суђено у одсуству, није се налазио у притвору, већ је у међувремену лишен слободе односно екстрадиран и налази се у притвору од 09.04.2008. године, тако да стога оптуженом ВВ, у побијаној пресуди која је донета 26.10.2007. године, дакле пре екстрадиције није ни могао да се притвор урачуна у изречену казну затвора, па су стога неосновани и жалбени наводи његовог браниоца којима оспорава првостепену пресуду због повреде кривичног закона у погледу урачунавања притвора у изречену казну затвора.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца оптуженог ДД, којима оспорава првостепену пресуду због повреде кривичног закона, указивањем да оптужени ДД није могао да буде ослобођен од оптужбе за кривично дело злочиначког удруживања из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ а притом оглашен кривим за кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у помагању из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ пошто стоје заједничка обележја бића ових кривичних дела а то је

350. став 3. у вези става 2. КЗ, пошто стоје заједно иако обележава свака своја кривична дела а то је постојање организоване групе. Такви жалбени наводи су неосновани јер по оцени овога суда, то што је оптужени ДД ослобођен од оптужбе да је починио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ, ничим не доводи у питање постојање кривичног дела недозвољеног преласка државне границе и кријумчарење људи у помагању из члана 350. став 3. у вези става 2. и у вези члана 35. КЗ, с обзиром да то кривично дело, насупрот израженом ставу браниоца оптуженог, може да егзистира самостално, а из разлога који су већ дати у образложењу ове пресуде поводом изнетих жалбених навода којима је указивано на контрадикторне разлоге у погледу ових одлучних чињеница.

С обзиром да су оптужени оглашени кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, зато што је у питању учињено дело од стране организоване групе а не зато што је кријумчарен већи број лица, неосновани су жалбени наводи браниоца оптуженог ЉЉ, којима оспорава првостепену пресуду због повреде кривичног закона, указивањем да нема квалификаторне околности за постојање кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ у виду већег броја кријумчарених лица.

По оцени овога суда, првостепени суд је у побијаној пресуди и противправне радње оптужене ПП, правилно квалификовао као кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у помагању у вези са чланом 35. КЗ, јер се у њеним радњама стичу сва објективна и субјективна обележја тог кривичног дела, а да је у питању помагање у вршењу кривичног дела а не помагање учиниоцу после извршеног кривичног дела, како сматра бранилац, јасно је с обзиром на чињеницу да се радња наведеног кривичног дела одвија у континуираном деловању и предузимању већег броја радњи извршења тако да је предаја новца и прибалање имовинске користи од стране учиниоца кривичног дела, само једна етапна радња у извршењу кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ тако да је оптужена ПП очигледно у том циљу а по налогу свог супруга оптуженог ЉЉ, предала новац оптуженом ГГ, и на тај начин са умишљајем помогла у извршењу наведеног кривичног дела.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, овај суд налази да се жалбама Специјалног тужиоца Округног јавног тужилаштва у Београду, оптуженог АА и бранилаца оптужених ЛЛ, ММ, НН, ПП и ДД, неосновано оспорава првостепена пресуда због одлуке о казни а да се жалбама оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЉЉ, ЊЊ и ОО, основано оспорава првостепена пресуда у том погледу.

Наиме, по оцени овога суда, првостепени суд је правилно утврдио све околности које су од значаја за изрицање казне, исте навео у својој пресуди и у образложењу пресуде дао разлоге којима се руководио када је оптуженог АА, због извршеног кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју се има урачунати време проведено у притвору; оптуженог ЛЛ, због извршеног кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од једне године, у коју се има урачунати време проведено у притвору; оптуженог ММ, због извршеног кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од три године; оптуженог НН, због извршеног кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју се има урачунати време проведено у притвору; оптужену ПП, због извршеног кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. и у вези са чланом 35. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од три месеца, у коју се има урачунати време проведено у притвору и оптуженог ДД, због извршеног кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. и у вези члана 35. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору, које разлоге у свему прихвата и овај суд и на исте упућује јер налази да су такве казне сразмерне тежини извршених кривичних дела и степену кривице оптужених као извршиоца кривичних дела, те да ће се са таквим казнама у конкретном случају у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција, постићи сврха кажњавања, због чега су супротни жалбени наводи Специјалног тужиоца Округног јавног тужилаштва у Београду, оптуженог АА и бранилаца оптужених ЛЛ, ММ, НН, ПП и ДД, оцењени као неосновани.

Међутим, по оцени овога суда, првостепени суд, правилно утврђене околности које су од значаја за изрицање казне, није одговарајуће оценио, када је због извршеног кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, оптуженог ВВ, осудио на казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, оптуженог ГГ, на казну затвора у трајању од четири године и девет месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору, оптуженог ЂЂ, на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору, оптуженог ББ, на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору, оптуженог ЕЕ, на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору, оптуженог ЖЖ, на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору, оптуженог ЗЗ, на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју се има урачунати

време provedeno у притвору, оптуженог ИИ, на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју се има урачунати време provedeno у притвору, оптуженог ЈЈ, на казну затвора у трајању од једне године и девет месеци, у коју се има урачунати време provedeno у притвору, оптуженог КК, на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се има урачунати време provedeno у притвору, оптуженог ЉЉ, на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се има урачунати време provedeno у притвору, оптуженог ЊЊ, на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју се има урачунати време provedeno у притвору и оптуженог ОО, на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју се има урачунати време provedeno у притвору, на шта је основано указано у изјављеним жалбама.

Ово зато јер су тако изречене казне у конкретном случају, с обзиром на све утврђене и образложене околности, строже него што је то нужно и превазилазе степен криминалне опасности ових оптужених као извршиоца кривичних дела.

Стога је овај суд, уважањем изјављених жалби оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЉЉ, ЊЊ и ОО, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, тако што је, због извршеног кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, оптуженог Миленка Сремца, осудио на казну затвора у трајању од пет година, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 09.04.2008. године до правоснажности пресуде; оптуженог ГГ, на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 24.02.2006. до 26.10.2007. године; оптуженог ЂЂ, на казну затвора у трајању од две године и три месеца, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 08.03.2006. до 14.07.2006. године, оптуженог ВВ, на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 24.02. до 01.12.2006. године, оптуженог ЕЕ, на казну затвора у трајању од једне године, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 22.03. до 01.12.2006. године, оптуженог ЖЖ, на казну затвора у трајању од три године, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 06.03.2006. до 26.10.2007. године, оптуженог ЗЗ, на казну затвора у трајању од две године, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 06.03. до 19.04.2006. године, оптуженог ИИ, на казну затвора у трајању од три године, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 16.03. до 26.10.2007. године, оптуженог ЈЈ, на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 04.04. до 08.05.2006. године, оптуженог КК, на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 03.04. до 24.05.2006. године, оптуженог ЉЉ, на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 22.05.2006. до 17.07.2007. године, оптуженог ЊЊ, на казну затвора у трајању од једне године, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 16.03. до 09.05.2006. године и оптуженог ОО на казну затвора у трајању од једне године, у коју се има урачунати време provedeno у притвору од 16.03. до 20.04.2006. године, налазећи да су тако изречене казне сразмерне тежини извршеног кривичног дела и степену кривице оптужених као извршиоца кривичног дела, те да су у конкретном случају такве казне нужне и довољне да би се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција, остварила сврха кажњавања, због чега су и жалбени наводи Специјалног тужиоца Округног јавног тужилаштва у Београду, којима оспорава првостепену пресуду због одлуке о казни у односу на ове оптужене, указивањем да су у питању благе казне те да је нужно било изрицање строжијих казни затвора, оцењени као неосновани.

Овај суд је поводом изјављених жалби а по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о мери безбедности тако што је од оптужених на основу члана 350. став 4. КЗ, одузео предмете – средства која су употребљена за извршење кривичног дела из члана из члан 350. став 3. у вези става 2. КЗ и то тако што је:

- од оптуженог ЂЂ, одузео путничко возило марке „ђђ“, регистарски број ђђ1, власништво оптуженог;
- од оптуженог ЗЗ, одузео путничко возило марке „зз“, регистарски број зз1, власништво оптуженог;
- од оптуженог КК, одузео путничко возило марке „кк“, регистарски број кк1, власништво РР;
- од оптуженог ЈЈ, одузео путничко возило марке „јј“, регистарски број јј1, власништво оптуженог;
- од оптуженог ИИ, одузео путничко возило марке „ии“, регистарски број ии1, власништво СС;

- од оптуженог ЊЊ, одузео путничко возило марке „њњ“, регистарски број њњ1, власништво ТТ;

- од оптуженог ОО одузео путничко возило марке „оо“, регистарски број оо1, власништво ЂЂ;

- од оптуженог АА, одузео путничко возило марке „аа“, регистарски број аа1, власништво УУ;

- од оптужених ГГ, ББ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ОО, НН, ЊЊ, АА и ДД, мобилне телефоне наведене у потврдама о одузетим предметима, који се налазе у списима предмета.

Наиме, одредбе из члана 350. став 4. КЗ су императивног карактера у погледу средстава употребљених за извршење овог кривичног дела и стога није требало да првостепени суд у побијаној пресуди приликом изрицања мере безбедности, примењује члан 87. став 1. и 2. КЗ.

Код таквог стања ствари, у коме је овај суд поводом изјављених жалби а по службеној дужности преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о мери безбедности и то одузимања средстава употребљених за извршење кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, примењујући одредбу члана 350. став 4. КЗ, по ком члану је одузимање таквих средстава обавезно, неосновани су и жалбени наводи којима се оспорава првостепена пресуда указивањем да нису правилно примењене одредбе из члана 87. став 1. и 2. Кривичног законика, приликом изрицања мере безбедности одузимање предмета.

Испитујући првостепену пресуду у делу у коме је одлучено да оптужени на име имовинске користи коју су прибавили извршењем кривичних дела плате новчани износ и то:

- оптужени ВВ, износ од 8.500 евра;

- оптужени ГГ, износ од 7.400 евра;

- оптужени ЋЋ, износ од 300 евра;

- оптужени ЕЕ, износ од 300 евра;

- оптужени ЖЖ, износ од 1.050 евра;

- оптужени ЗЗ, износ од 980 евра;

- оптужени ИИ, износ од 1.800 евра;

- оптужени ЛЛ, износ од 200 евра;

- оптужени ЉЉ, износ од 400 евра;

- оптужени ММ, износ од 800 евра;

- оптужени ОО и АА, износе од по 960 евра;

- оптужени НН, износ од 380 евра;

- оптужени ЊЊ, износ од 170 евра;

- оптужени ЈЈ и КК, износе од по 420 евра,

овај суд налази да је таква одлука првостепеног суда правилно и законито донета, као и да у вези са тим првостепена пресуда садржи довољне и јасне разлоге, на страни 120 образложења пресуде, па су и у том погледу изјављене жалбе, као и жалбе које у себи сходно одредбама из члана 383. ЗКП, садрже жалбу због одлуке о одузимању имовинске користи, неосноване.

Одлука првостепеног суда у побијаној пресуди и то да се оптужени обавезују да плате трошкове кривичног поступка, чију ће висину суд утврдити посебним решењем, јер су у тренутку доношења пресуде недостајали подаци о висини трошкова, по оцени овога суда је правилна и законита, па су стога неосновани жалбени наводи браниоца оптуженог ЖЖ, којима се оспорава првостепена пресуда због одлуке о трошковима кривичног поступка а засновани на ставу да је таква одлука првостепеног суда неоснована.

Из изнетих разлога а на основу члана 391. и 388. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар Председник већа-судија

Небојша Павловић, с.р. Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дц